

Nr 20/1968-69.

LAGUTSKOTTETS betänkande nr 20/1968-69 med anledning av Ålands landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om pension för landstingsmän och landskapslag om familjepension efter landstingsman. (Nr 8/1969).

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet värdsamt anföra följande:

Lagen om statens pensioner av den 20 maj 1966 (FFS 280/1966), vilken trädde i kraft den 1 januari 1967 innebar, såsom i framställningen även påpekas, en principiell omvärdering av grunderna för pensionsförmånerna. Den geom ifrågavarande lag införda s.k. införtjäningsprincipen innebar, att pensionen utgjorde en integrerad del av själva löneförmånerna och hade införtjänats under tjänsteförhållandets gång för att kunna tillgodonjutas vid uppnådd pensionsålder eller därförinnan på grund av arbetsoförmåga. Samtidigt kom de pensionsberättigades krets att väsentligen utökas för att till och med omfatta all tillfällig och extra personal.

Sett mot denna bakgrund har frågan om det berättigade i att även landstingsmännen borde komma i åtnjutande av pensionsförmåner kommit i ett nytt läge.

I framställningen föreslås att till grund för pensionen skulle läggas ett belopp, som motsvarar lönen i landskapstjänst i avlöningsklassen A 1. Enligt den uträkning som verkstälts utgör det nuvarande arvode för landstingsman med utgång från antalet sessionsdagar år 1968, 441 mark i månaden. Månadslönen enligt avlöningsklass A 1 utgör för närvarande 585,74 mark. Den uppkomna differensen kan motiveras med att, enligt vad utskottet kunnat utröna, en differens även förekommer mellan riksdagsmännens arvode och deras pensionsgrundande lön.

Enligt lagförslaget skulle lagen tillämpas på dem, som varit landstingsmän vid 1962 års landsting, det vill säga från det år vilket förenämnda grundläggande princip för pensionsförmånernas erläggande enligt rikets pensionslagar anses återverka. En möjlighet att bevilja extra pension åt landstingsman, som fullgjort sitt uppdrag före 1962, har beaktats i lagens 19 §.

I lagförslagets 11 § har införts ett förtydligande och i förslagets 12 § 2 mom. har utskottet i kommittéet med motsvarande stadgande i landskapslagen om familjepension infört ett tillägg.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå att Landstinget måtte antaga de av

-2-

landskapsstyrelsen föreslagna landskapslagarna i övrigt oförändrade, men med följande ändringar i landskapslagen om pension för landstingsmän:

11 §.

Blir pensionstagare ånyo vald till landstingsman, utbetalas icke pension till honom för den mandattid han uppbär landstingsmannaarvode. Pensionen utbetalas oberoende av huruvida pensionstagaren uppbär lön av staten, landskapet eller annan arbetsgivare.

12 §.

Invaldpension indrages - - - -(1 mom.)- - - - utkomst.

Vägrar invaldpensionstagare utan godtagbart skäl att underkasta sig med allmänna medel bekostad medicinalvård, utbildning eller arbetsvård, som avser att återställa hans arbetsförmåga, livsfarlig vårdåtgärd undantagen, skall utbetalningen av pensionen avbrytas eller dess belopp nedsättas.

Invaldpension, vilken - - - -(3 mom.) - - - - pensionen.

 Mariehamn, den 14 mars 1969.

På lagutskottets vägnar:

 Nils Dahlman

 Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Dahlman, viceordföranden Persson samt ledamöterna Bertel Boman, Sundblom och Östling.